

Τακεσίμα

Γενική Επισκόπηση

- Η Τακεσίμα αποτελεί ένα αδιαμφισβήτητο τμήμα της Ιαπωνίας, τόσο ιστορικά όσο και βάσει του Διεθνούς Δικαίου.
- Η Δημοκρατία της Κορέας κατέχει την Τακεσίμα παραβιάζοντας το Διεθνές Δίκαιο. Κατά συνέπεια όλες οι ενέργειες της στην περιοχή στερούνται νομικής βάσης.
- Η Ιαπωνία επιζητά και θα συνεχίσει να επιζητά με ήρεμο και ειρηνικό τρόπο την επίλυση αυτής της εδαφικής διαμάχης βάσει του Διεθνούς Δικαίου.

Ιστορικό της διαμάχης

Η Συνθήκη Ειρήνης του Σαν Φρανσίσκο που υπεγράφη το 1951 ανέφερε ότι «η Ιαπωνία αναγνωρίζει την ανεξαρτησία της Κορέας και παραιτείται από όλα τα δικαιώματα, τίτλους και αξιώσεις της από την Κορέα συμπεριλαμβανομένων και των νήσων Quelpart, Port Hamilton και Dagelet».

Η Δημοκρατία της Κορέας μόλις έλαβε γνώση των περιεχομένων της Συνθήκης έστειλε τον Ιούλιο του 1951 μέσω του πρέσβη της στις ΗΠΑ κ. You Chan Yang γράμμα στον Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Dean G. Acheson. Στο γράμμα ο πρέσβης ζήτηγε «να αντικατασταθεί η λέξη –παραιτείται- στο άρθρο 2 παράγραφο (α) με την πρόταση –επιβεβαιώνει ότι παραιτήθηκε στις 9 Αυγούστου 1945 από όλα τα δικαιώματα τίτλους και αξιώσεις της από την Κορέα συμπεριλαμβανομένων και των νήσων Quelpart, Port Hamilton, Dagelet, Dokdo και Parangdo - ». Ουσιαστικά, η Δημοκρατία της Κορέας ζητούσε να συμπεριληφθεί στην λίστα των περιοχών από τις οποίες παραιτούνταν η Ιαπωνία και η Τακεσίμα (Dokdo).

Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου οι ΗΠΑ απάντησαν στον πρέσβη της Κορέας με επιστολή του Υφυπουργού Εξωτερικών για Θέματα Άπω Ανατολής κ. Dean Rusk. Η επιστολή ανέφερε ότι: «η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν πιστεύει ότι η Συνθήκη (Σαν Φρανσίσκο) θα πρέπει να υιοθετήσει την άποψη ότι η αποδοχή εκ μέρους της Ιαπωνίας της Διακήρυξης του Πότσονταμ στις 9 Αυγούστου 1945 αποτελεί μια επίσημη ή οριστική παραίτηση της Ιαπωνίας από τις περιοχές που αναφέρει η Διακήρυξη. Όσον αφορά το Dokdo, γνωστό και ως Τακεσίμα ή Liancourt Rocks, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας αυτός ο ακατοίκητος βραχώδης σχηματισμός δεν ήταν ποτέ τμήμα της Κορέας και μάλιστα από το 1905 ήταν υπό τη δικαιοδοσία της Περιφέρειας Shimane της Ιαπωνίας. Αυτή η περιοχή δεν φαίνεται να έχει διεκδικηθεί ποτέ στο παρελθόν από την Κορέα».

Όπως είναι εμφανές, η Συνθήκη του Σαν Φρανσίσκο στην λίστα των περιοχών από τις οποίες η Ιαπωνία παραιτείτο, περιελάμβανε την Κορέα και τα νησιά Quelpart, Port Hamilton και Dagelet αλλά όχι την Τακεσίμα. Η Τακεσίμα δεν συμπεριελήφθη στην λίστα εσκεμμένα. Κατά συνέπεια εύλογα διαπιστώνει κανείς ότι η Συνθήκη του Σαν Φρανσίσκο στα πλαίσια αποκατάστασης της διεθνούς ομαλότητας επιβεβαίωσε την ιδιοκτησία της Τακεσίμα στην Ιαπωνία.

Η Συνθήκη Ειρήνης του Σαν Φρανσίσκο

Η Συνθήκη υπεγράφη μεταξύ της Ιαπωνίας και των Συμμάχων μετά τη λήξη του Β΄ Π.Π. Στις 8 Σεπτεμβρίου 1951 έλαβε χώρα στο Σαν Φρανσίσκο μια διάσκεψη ειρήνης η οποία οδήγησε στην υπογραφή της Συνθήκης. Αυτή υπεγράφη από την Ιαπωνία και άλλες 48 χώρες και επέτρεψε στην Ιαπωνία να ανακτήσει την κυριαρχία της.

Η παράνομη κατοχή της Τακεσίμα από την Δημοκρατία της Κορέας και η δημιουργία της Γραμμής Syngman Rhee.

Τον Ιανουάριο του 1952 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Κορέας, Syngman Rhee, εξέδωσε ένα ανακοινωθέν σχετικά με την θαλάσσια κυριαρχία της Κορέας με την οποία δημιούργησε την λεγόμενη Γραμμή Syngman Rhee. Η Γραμμή αυτή ήταν μια μονομερής ενέργεια κατά παράβαση του Διεθνούς Δικαίου και απορροφούσε την Τακεσίμα καθώς και μια μεγάλη θαλάσσια περιοχή με περιοχές αλιείας. Από εκείνη την στιγμή και έπειτα πολλά πληρώματα ιαπωνικών αλιευτικών που παραβίασαν την γραμμή συνελήφθησαν από τις Κορεατικές αρχές και χάθηκαν οι ζωές αρκετών Ιαπώνων. Ως απάντηση, τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου, η Κοινή Επιτροπή Ιαπωνίας – ΗΠΑ συμφώνησε να ορίσει την Τακεσίμα ως πεδίο βολής για τις Ένοπλες Δυνάμεις των ΗΠΑ στηρίζοντας έτσι επίσημα την ιδιοκτησία της Τακεσίμα από την Ιαπωνία.

Τον Ιούλιο του 1953, ένα Ιαπωνικό περιπολικό σκάφος όταν ζήτησε από Κορεάτες αλιείς να απομακρυνθούν από την περιοχή της Τακεσίμα δέχθηκε πυρά από τις Κορεατικές αρχές.

Τον Ιούνιο του 1954, το Υπουργείο Εσωτερικών της Δημοκρατίας της Κορέας ανακοίνωσε ότι το Λιμενικό Σώμα της Κορέας εγκατέστησε φρουρά στην Τακεσίμα. Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου το γεγονός επιβεβαιώθηκε όταν ένα ιαπωνικό περιπολικό σκάφος δέχθηκε πυρά από την Τακεσίμα.

Από τότε, συνεχίζεται η παράνομη κατοχή της Τακεσίμα ενώ η Δημοκρατία της Κορέας έχει εγκαταστήσει φρουρά, έχει κατασκευάσει κατοικίες, φάρο, σταθμό παρακολούθησης, λιμάνι καθώς και άλλες κατασκευές.

Η κατοχή της Τακεσίμα από την Δημοκρατία της Κορέας είναι παράνομη και δεν έχει καμία απολύτως νομιμοποίηση. Καμία από τις ενέργειες της Δημοκρατίας της Κορέας στην Τακεσίμα δεν έχει νομική αιτιολόγηση. Η παράνομη κατοχή δεν δύναται να γίνει αποδεκτή δεδομένης της Ιαπωνικής κυριαρχίας στην Τακεσίμα. Η Ιαπωνία έχει επανειλημμένως διαμαρτυρηθεί εντονότατα ζητώντας την άρση της κατοχής.

Η Γραμμή Syngman Rhee

Στις 18 Ιανουαρίου 1952 ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Κορέας Syngman Rhee διακήρυξε μονομερώς και παραβιάζοντας το Διεθνές Δίκαιο την κυριαρχία της Δημοκρατίας της Κορέας σε μια μεγάλη θαλάσσια περιοχή η οποία οριοθετούνταν με μια γραμμή στην Θάλασσα της Ιαπωνίας και στην Ανατολική Σινική Θάλασσα. Η γραμμή αυτή έμεινε γνωστή ως Γραμμή Syngman Rhee

Πρόταση παραπομπής του ζητήματος στο Διεθνές Δικαστήριο

Τον Σεπτέμβριο του 1954 η Ιαπωνία πρότεινε την εκδίκαση του ζητήματος από το Διεθνές Δικαστήριο ώστε να λυθεί το ζήτημα. Η Κορέα όμως, τον επόμενο μήνα, απέρριψε την Ιαπωνική πρόταση. Η Ιαπωνία επανέλαβε την πρόταση της τον Μάρτιο του 1962 κατά τη διάρκεια των συναντήσεων των Υπουργών Εξωτερικών των δυο χωρών αλλά η κορεατική πλευρά απέρριψε εκ νέου την Ιαπωνική πρόταση. Η Ιαπωνία επανέλαβε την πρόταση της και πάλι τον Αύγουστο του 2012 αλλά και πάλι η Κορέα ήταν αρνητική.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι το Διεθνές Δικαστήριο ξεκινά διαδικασίες μόνο εφόσον και οι δυο πλευρές έχουν συμφωνήσει για την παραπομπή μιας υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια ακόμα και αν η Ιαπωνία ξεκινήσει τις διαδικασίες μόνη της το Δικαστήριο δεν θα δεχθεί να ξεκινήσει εάν δεν λάβει και την συναίνεση της Κορέας.

Ένα ακόμη ενδιαφέρον στοιχείο προκύπτει από την αναφορά του πρέσβη των ΗΠΑ Van Fleet ο οποίος επισκέφθηκε την Κορέα το 1954 και στην αναφορά του περιέλαβε την Αμερικάνικη θέση ότι η Τακεσίμα είναι Ιαπωνική και το ζήτημα θα πρέπει να παραπεμφθεί στο Διεθνές Δικαστήριο. Στην ίδια αναφορά ο Van Fleet σημείωνε ότι πρότεινε ανεπίσημα και στην Δημοκρατία της Κορέας να καταφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο προκειμένου να λυθεί το ζήτημα.

Διεθνές Δικαστήριο

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι το κύριο όργανο δικαιοσύνης των Ηνωμένων Εθνών. Σκοπός του είναι η επίλυση διενέξεων μεταξύ κρατών και η παροχή συμβουλών έπειτα από αιτήματα συνδρομής από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Μόνο κράτη

Τακεσίμα: ένα αναπόσπαστο κομμάτι της Ιαπωνίας

Αναγνώριση της Τακεσίμα

Η περιοχή που είναι σήμερα γνωστή με την ονομασία Τακεσίμα παλαιότερα στην Ιαπωνία ήταν γνωστή με την ονομασία Ματσουσίμα. Το δε νησί που είναι σήμερα γνωστό ως Utsuryo (Ulleung στα Κορεάτικα) ήταν γνωστό ως Τακεσίμα ή Ισοτακεσίμα. Είναι γνωστό δε από μια πλειάδα πηγών ότι η Ιαπωνία αναγνώριζε την ύπαρξη και της Τακεσίμα αλλά και της Ματσουσίμα. Αυτό φαίνεται από πολλούς χάρτες όπως ο Kaisei Nirpon Yochi Rotei Zenzu (Αναθεωρημένος Πλήρης Χάρτης των Ιαπωνικών Εδαφών και Οδοποιίας – πρώτη δημοσίευση το 1779) του Sekisui Nagakubo ο οποίος αποτελεί τον πλέον γνωστό χάρτη της Ιαπωνίας. Σε αυτόν απεικονίζονται καθαρά μεταξύ της κορεατικής χερσονήσου και των νησιών Οκί οι τοποθεσίες των νησιών Utsuryo και Τακεσίμα.

Κυριαρχία επί της Τακεσίμα

Το 1618 (κάποιοι θεωρούν ότι ήταν το 1625), δυο ιάπωνες έμποροι από την περιοχή Houki-no-kuni της Ιαπωνίας έλαβαν άδεια από τον Στρατιωτικό Δικτάτορα της Ιαπωνίας (Shogun) να μεταβούν στο νησί Utsuryo (σημερινή Τακεσίμα). Οι δυο έμποροι με τις οικογένειες τους άρχισαν να ταξιδεύουν στο νησί εκ περιτροπής μια φορά κάθε χρόνο και να εκμεταλλεύονται οικονομικά την περιοχή (αλιείας – κυρίως κοχύλια αμπαλόνε, υλοτομία κ.α.). Το ενδιαφέρον είναι, ότι οι δυο οικογένειες έφεραν στα πανιά των πλοίων τους το οικόσημο της κεντρικής κυβέρνησης της Ιαπωνίας και ως φόρο τιμής έστελναν τακτικά στην έδρα της Ιαπωνικής κυβέρνησης κοχύλια αμπαλόνε. Με άλλα λόγια μπορούμε να πούμε ότι με την άδεια της Ιαπωνικής κυβέρνησης η εκμετάλλευση του νησιού από τις δυο αυτές οικογένειες είχε τη μορφή ενός μονοπωλίου.

Την ίδια ακριβώς περίοδο, το άλλο νησί, η Τακεσίμα, χρησίμευε ως λιμάνι για τα πλοία που ταξίδευαν από τα νησιά Οκί προς το νησί Utsuryo και ήταν πλούσια σε αλιεία. Πρακτικά λοιπόν, η Ιαπωνία είχε ήδη εκτείνει την κυριαρχία της επί της Τακεσίμα μέχρι τα μέσα του 17^{ου} αιώνα.

Εάν η κεντρική κυβέρνηση της Ιαπωνίας είχε αναγνωρίσει το νησί Utsuryo και την Τακεσίμα ως ξένα εδάφη τότε θα είχε απαγορεύσει το ταξίδι προς τα νησιά, μιας και από το 1635 και έπειτα η Ιαπωνία εφαρμόζοντας την

πολιτική Sakoku (Κλειστή Χώρα) απαγόρευε στους Ιάπωνες να ταξιδεύουν σε άλλες χώρες. Στην περίπτωση των δυο αυτών νησιών δεν εφαρμόστηκε αυτή η απαγόρευση.

Ενσωμάτωση της Τακεσίμα στην Περιφέρεια Σιμάνε

Στις αρχές του 1900 το κυνήγι θαλάσσιων λεόντων στην περιοχή της Τακεσίμα είχε αναπτυχθεί ιδιαίτερος με αποτέλεσμα να υπάρχει έντονος ανταγωνισμός στην περιοχή.

Το 1904, ένας κάτοικος των κοντινών νησιών Oki που λέγονταν Yozaburo Nakai ζήτησε από την Ιαπωνική κυβέρνηση να του παραχωρηθεί το αποκλειστικό δικαίωμα εκμετάλλευσης της Τακεσίμα. Το αίτημα του έγινε δεκτό από την κυβέρνηση και το 1905 το υπουργικό συμβούλιο ενσωμάτωσε για διοικητικούς λόγους την Τακεσίμα στην Περιφέρεια Shimane.

Ως αποτέλεσμα αυτής της ενσωμάτωσης ο κυβερνήτης της περιφέρειας Shimane ενέγραψε στο κτηματολόγιο της Ιαπωνίας την Τακεσίμα και δημιούργησε ένα σύστημα αδειών για την θήρευση θαλάσσιων λεόντων. Το κυνήγι θαλάσσιων λεόντων συνεχίστηκε στην περιοχή μέχρι το 1941.

Συχνά ερωτήματα σχετικά με την Τακεσίμα

1. *Ερ.: Ισχύει ότι η Τακεσίμα απεικονίζεται σε παλιούς κορεατικούς χάρτες και έγγραφα;*

Απ: Όχι. Η Δημοκρατία της Κορέας ισχυρίζεται ότι το νησί Usan που απεικονίζεται σε παλιούς κορεατικούς χάρτες και έγγραφα είναι η Τακεσίμα όμως δεν υπάρχουν αποδείξεις για αυτόν τον ισχυρισμό.

2. *Ερ.: Υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η Τακεσίμα ανήκε στην Κορέα πριν την ενσωμάτωση των νησιών από την Ιαπωνία το 1905;*

Απ: Όχι. Η Κορεατική πλευρά δεν έχει παρουσιάσει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι κατείχε τα νησιά της Τακεσίμα.

3. *Ερ: Εξαιρέθηκε η Τακεσίμα από τον Ανώτατο Διοικητή των Συμμαχικών Δυνάμεων μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;*

Απ: Όχι. Δεν εξαιρέθηκε. Ο Ανώτατος Διοικητής δεν είχε την εξουσιοδότηση να πάρει τέτοιου είδους αποφάσεις.